

Art. 1153. Do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności zagranicznemu tytułowi egzekucyjnemu wierzyciel powinien dołączyć dokumenty wymienione w art. 1147 § 2, a nadto zaświadcze-

nie, że tytuł ten podlega egzekucji w państwie, z którego pochodzi.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

297

USTAWA

z dnia 17 listopada 1964 r.

Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania cywilnego

Rozdział I.

Przepisy ogólne

Art. I. Kodeks postępowania cywilnego wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Art. II. § 1. Z dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania cywilnego tracą moc dotychczasowe przepisy dotyczące przedmiotów w Kodeksie tym unormowanych, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 2. W szczególności tracą moc przepisy wymienione w artykułach poniższych wraz ze wszystkimi zmianami i uzupełnieniami.

Art. III. Uchyla się:

- 1) Kodeks postępowania cywilnego — powstały z połączenia rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. Nr 83, poz. 651) i z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 93, poz. 803), ogłoszonych jako tekst jednolity w obwieszczeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1950 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 394);
- 2) przepisy wprowadzające Kodeks postępowania cywilnego — rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. Nr 83, poz. 652);
- 3) przepisy wprowadzające prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym — rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. Nr 93, poz. 804);
- 4) art. 18 i 19 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 38, poz. 349) w brzmieniu nadanym przez dekret z dnia 18 stycznia 1956 r. (Dz. U. Nr 2, poz. 13);
- 5) art. 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o zmianie przepisów postępowania w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 18, poz. 75).

Art. IV. Uchyla się:

- 1) Kodeks postępowania niespornego — dekret z dnia 18 lipca 1945 r. (Dz. U. Nr 27, poz. 169);
- 2) dekret z dnia 29 sierpnia 1945 r. w sprawie postępowania o uznanie za zmarłego i o stwierdzenie zgonu (Dz. U. Nr 40, poz. 226);
- 3) dekret z dnia 29 sierpnia 1945 r. w sprawie postępowania o ubezwłasnowolnienie (Dz. U. Nr 40, poz. 225);
- 4) dekret z dnia 8 listopada 1946 r. o postępowaniu niespornym z zakresu prawa rzeczowego (Dz. U. Nr 63, poz. 345);
- 5) dekret z dnia 8 listopada 1946 r. o postępowaniu spadkowym (Dz. U. Nr 63, poz. 346);
- 6) dekret z dnia 20 grudnia 1946 r. o postępowaniu dotyczącym złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego lub na zachowanie (Dz. U. z 1947 r. Nr 8, poz. 41);
- 7) ustawę z dnia 27 czerwca 1950 r. o postępowaniu niespornym w sprawach rodzinnych oraz z zakresu kurateli (Dz. U. Nr 34, poz. 310);
- 8) art. 63 ust. 2 zdanie drugie dekretu z dnia 8 czerwca 1955 r. — prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. Nr 25, poz. 151).

Art. V. Uchyla się:

- 1) ustawę z dnia 26 kwietnia 1950 r. o właściwości sądów polskich w niektórych sprawach o rozwód (Dz. U. Nr 20, poz. 175);
- 2) dekret z dnia 2 czerwca 1954 r. o zastępstwie sądowym władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 25, poz. 93);
- 3) dekret z dnia 18 lutego 1955 r. o przekazaniu państwowym

biurom notarialnym niektórych dotychczasowych czynności sądowych (Dz. U. Nr 9, poz. 56);

- 4) art. 13 ust. 6 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94).

Art. VI. § 1. Pozostają w mocy przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w Kodeksie postępowania cywilnego, jeżeli przepisy te mają charakter przepisów szczególnych.

§ 2. W szczególności pozostają w mocy przepisy wymienione w artykułach poniższych wraz z wszystkimi zmianami i uzupełnieniami.

Art. VII. Pozostają w mocy:

- 1) prawo upadłościowe — rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. Nr 93, poz. 834);
- 2) prawo o postępowaniu układowym — rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. Nr 93, poz. 836);
- 3) dekret z dnia 11 października 1946 r. — Prawo o księgach wieczystych (Dz. U. Nr 57, poz. 320);
- 4) dekret z dnia 26 października 1950 r. o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym (Dz. U. Nr 49, poz. 445);
- 5) ustawa z dnia 30 grudnia 1950 r. — Przepisy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 58, poz. 528) — z wyjątkiem art. 3, który uchyla się;
- 6) dekret z dnia 12 maja 1954 r. o ogłaszaniu obwieszczeń (Dz. U. Nr 23, poz. 83).

Art. VIII. Pozostają w mocy:

- 1) art. 18 i 19 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i czynnościach konsułów (Dz. U. Nr 103, poz. 944);
- 2) dekret z dnia 7 lipca 1945 r. o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki (Dz. U. Nr 27, poz. 164);
- 3) dekret z dnia 13 września 1946 r. o rozgraniczeniu nieruchomości (Dz. U. Nr 53, poz. 298);
- 4) dekret z dnia 10 grudnia 1946 r. o umarzaniu utraconych dokumentów (Dz. U. z 1947 r. Nr 5, poz. 20);
- 5) art. 33 ustawy z dnia 25 maja 1951 r. — prawo o notariacie (Dz. U. z 1963 r. Nr 19, poz. 106);
- 6) art. 15, 16, 17 i 20 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434).

Art. IX. Pozostają w mocy:

- 1) art. 41 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów w brzmieniu ustalonym obwieszczeniem Ministra Reform Rolnych z dnia 29 września 1927 r. (Dz. U. Nr 92, poz. 833);
- 2) art. 10 dekretu z dnia 16 sierpnia 1949 r. o wymianie gruntów (Dz. U. z 1952 r. Nr 46, poz. 226);
- 3) art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71);
- 4) ustawa z dnia 6 czerwca 1958 r. o ściąganiu czynszów najmu i innych należności Państwa związanych z korzystaniem z terenów i budynków państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 35, poz. 156 i z 1961 r. Nr 32, poz. 159);
- 5) ustawa z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356);
- 6) ustawa z dnia 21 grudnia 1958 r. o szczególnym trybie ściągania zaległości z tytułu niektórych zobowiązań właścicieli

nieruchomości wobec Państwa (Dz. U. z 1958 r. Nr 77, poz. 398 i z 1962 r. Nr 38, poz. 166);

- 7) ustawa z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. Nr 20, poz. 121);
- 8) art. 24 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o spółdzielniach i ich związkach (Dz. U. Nr 12, poz. 61);
- 9) art. 6 ust. 2 i art. 33—36 ustawy z dnia 28 czerwca 1962 r. o przejmowaniu niektórych nieruchomości rolnych w zagospodarowanie lub na własność Państwa oraz o zaopatrzeniu emerytalnym właścicieli tych nieruchomości i ich rodzin (Dz. U. Nr 38, poz. 166).

Art. X. § 1. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na uchylone przepisy dotyczące przedmiotów unormowanych w Kodeksie postępowania cywilnego lub niespornego albo odsyłają ogólnie do przepisów tych postępowań, stosuje się odpowiednio w tym zakresie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego. W szczególności w wypadkach, w których obowiązujące przepisy przewidują rozpoznanie sprawy w postępowaniu niespornym, stosuje się przepisy Kodeksu o postępowaniu nieprocesowym.

§ 2. Jeżeli Kodeks postępowania cywilnego przewiduje wydanie przepisów wykonawczych, pozostają w mocy aż do ich wydania odpowiednie przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami Kodeksu i niniejszej ustawy.

Art. XI. Ustawą w rozumieniu Kodeksu postępowania cywilnego jest każdy obowiązujący przepis prawa.

Art. XII. Prezes sądu powiatowego może zarządzić rozpoznanie każdej sprawy należącej do właściwości tego sądu przez jednego sędziego. Nie dotyczy to jednak spraw ze stosunków rodzinnych i ze stosunku pracy.

Art. XIII. Jeżeli w siedzibie sądu powiatowego lub jego wydziału zamiejscowego nie ma państwowego biura notarialnego, czynności przekazane państwowym biuram notarialnym wykonuje sąd powiatowy lub jego wydział zamiejscowy, stosując odpowiednio przepisy o postępowaniu przed państwowymi biurami notarialnymi.

Rozdział 2.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. XIV. W ustawie z dnia 21 stycznia 1958 r. o wzmożeniu ochrony mienia społecznego przed szkodami wynikającymi z przestępstwa (Dz. U. Nr 4, poz. 11):

- 1) w art. 6 § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Uprawienie do wytoczenia powództwa wygasa po upływie trzech miesięcy od daty dowiedzenia się przez osobę, w stosunku do której działają domniemania, że zabezpieczenie lub egzekucja narusza jej prawa.”;
- 2) dodaje się nowy art. 16¹ w brzmieniu:

„Art. 16¹. § 1. Prokurator może w toku postępowania zabezpieczającego zarządzić sprzedaż zajętych ruchomości, jeżeli ich przechowywanie byłoby związane ze znacznymi kosztami lub nadmiernymi trudnościami albo powodowałoby znaczne obniżenie wartości rzeczy.

§ 2. Po wniesieniu aktu oskarżenia wydanie postanowienia o sprzedaży zajętych ruchomości należy do sądu.”

Rozdział 3.

Przepisy przejściowe

Art. XV. § 1. Postępowanie wszczęte przed wejściem w życie Kodeksu postępowania cywilnego będzie się toczyło od tej chwili według przepisów tego Kodeksu, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 2. Czynności dokonane w czasie przed wejściem w życie Kodeksu postępowania cywilnego są skuteczne, jeżeli odpowiadają przepisom dotychczasowym.

Art. XVI. § 1. Jeżeli przed wejściem w życie Kodeksu postępowania cywilnego zapadło orzeczenie sądu pierwszej instancji kończące postępowanie w sprawie, postępowanie rewizyjne lub zażaleniowe toczyć się będzie w trybie przewidzianym w przepisach dotychczasowych. Jednakże w sprawie, w której orzeczenie sądu pierwszej instancji zostało po dniu wejścia w życie Kodeksu postępowania cywilnego uchylone przez sąd rewizyjny, postępowanie toczyć się będzie według przepisów tego Kodeksu.

§ 2. W wypadku wniesienia rewizji nadzwyczajnej po wejściu w życie Kodeksu postępowania cywilnego postępowanie z rewizji nadzwyczajnej toczyć się będzie według przepisów tego Kodeksu, chociażby zaskarżone orzeczenie zapadło przed jego wejściem w życie.

Art. XVII. Egzekucja z nieruchomości przez zarząd przymusowy, wszczęta przed dniem wejścia w życie Kodeksu postępowania cywilnego, będzie prowadzona nadal według przepisów dotychczasowych.

Art. XVIII. § 1. Wszczęte przed wejściem w życie Kodeksu postępowania cywilnego przed sądem wojewódzkim sprawy o rozwód, jak również procesy majątkowe, w których właściwość sądu wojewódzkiego zależy od wartości przedmiotu sporu, mimo że wartość ta nie przewyższa stu tysięcy złotych, podlegają rozpoznaniu przez tenże sąd, jeżeli był on właściwy w chwili wniesienia sprawy.

§ 2. Jednakże sprawy, w których wyroki sądów wojewódzkich zostaną w całości uchylone przez Sąd Najwyższy po dniu wejścia w życie Kodeksu postępowania cywilnego, będą przekazane właściwym sądom powiatowym.

Art. XIX. § 1. Sprawy, które według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego należą do właściwości państwowych biur notarialnych, a które przed wejściem w życie tego Kodeksu wszczęte zostały w sądzie, podlegają rozpoznaniu przez sąd.

§ 2. Jednakże sprawy, w których orzeczenia sądu kończące postępowanie w sprawie zostaną w całości uchylone przez sąd odwoławczy po dniu wejścia w życie Kodeksu postępowania cywilnego, będą przekazane właściwym państwowym biuram notarialnym.

Art. XX. § 1. W postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku otwartego przed dniem 5 lipca 1963 r. wymienia się osobno spadkobierców, którzy zachowali prawo dziedziczenia gospodarstwa rolnego należącego do tego spadku.

§ 2. Jeżeli spadkobierca zmarł przed powyższą datą, w postanowieniu takim zamiast tego spadkobiercy wymienia się jego spadkobierców, którzy na podstawie art. LVI § 3 Przepisów wprowadzających Kodeks cywilny zachowali prawo dziedziczenia przypadającego mu udziału w gospodarstwie rolnym.

§ 3. Jeżeli spadkobierca zbył przed dniem 5 lipca 1963 r. przypadający mu udział w należącym do spadku gospodarstwie rolnym, wymienia się w postanowieniu zamiast tego spadkobiercy nabywcy udziału.

Art. XXI. W sprawach, których numery zostały zakreślone w repertorium na skutek niemożności nadania im biegu w związku z nieuiszczeniem zaliczki na wydatki lub niewskazaniem właściwego adresu strony, postępowanie ulega zawieszeniu z mocy prawa. W sprawach tych postępowanie ulega umorzeniu z mocy prawa, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie zostanie zgłoszony w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie Kodeksu postępowania cywilnego. Umorzenie postępowania wywołuje skutki przewidziane w art. 182 tego Kodeksu.

Art. XXII. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*